

РЕШЕНИЕ

№ 7299

гр. София, 06.12.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 12.11.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Камелия Серафимова

ЧЛЕНОВЕ: Миглена Недева

Калин Куманов

при участието на секретаря Елеонора М Стоянова и при участието на прокурора Ива Цанова, като разгледа дело номер **6937** по описа за **2021** година докладвано от съдия Миглена Недева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208-228 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на П. Х. Б. срещу Решение №20131638 от 28.05.2021 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 105-ти състав, по НАХД № 15195/2020 г., с което е потвърден Електронен фиш серия К № 3106175, издаден от Столичната дирекция на вътрешните работи, на основание чл. 189, ал. 4, вр. чл. 182, ал. 1, т. 3 ЗДвП, с който му е наложено административно наказание "глоба" в размер на 100 лв. за извършено нарушение по чл. 21, ал. 1 ЗДвП.

Касаторът, чрез процесуален представител адв. И., оспорва решението като неправилно, постановено в нарушение на материалния закон и при съществени нарушения на процесуалните правила - касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 НПК, вр. чл. 63, ал. 1, изр.2 ЗАНН. Сочи, че въззивната инстанция не е провела всестранно и пълно изследване на всички обстоятелства, като липсва анализ на доказателствената съвкупност и посочване на установените обстоятелства. Твърди се, че в оспореният акт не са обсъдени възраженията, направени с въззивната жалба. Отделно от това, се твърди, че фишът не е връчен на санкционираното лице по реда на чл. 189, ал. 5 от ЗДвП, с което е нарушено правото му на защита. Излага доводи, че описаното нарушение не е доказано по категоричен начин. Заявява искане да се

отмени обжалваното решение и вместо него да постанови друго, с което да се отмени Електронен фиш серия К № 3106175 от 29.06.2018 г. Алтернативно, моли делото да бъде върнато за ново разглеждане от друг състав на СРС.

Ответникът, чрез процесуалния си представител юрк. П., изразява становище за неоснователност на подадената касационна жалба и моли да бъде оставена без уважение.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София - град, VIII касационен състав като взе предвид наведените касационни доводи, извърши проверка на обжалваното съдебно решение, съобразно чл. 218, ал. 2 АПК и след като прецени събраните по делото доказателства, приема от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА, подадена в преклузивния срок по чл.63 от ЗАНН от надлежна страна и при наличие на правен интерес от обжалване.

Разгледана по същество, жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

За да постанови решението си, районният съд е събрал писмени и гласни доказателства и въз основа на тях е приел фактическите обстоятелства, които са от значение за спора. Разпитан е актосъставителят, като дадените показания са намерили отражение в изясняването на спора от фактическа страна.

От фактическа страна, Районният съд е приел, че на 22.10.2019 г., в 10:59 ч. в [населено място], по [улица]срещу хотел „Борд“, с посока на движение от бул. „Проф. Д-р И. С.“ към [улица], П. Б. управлявал л.а. „Ф. П.“, собственост на [фирма], със законен представител П. Б., с ДК [рег.номер на МПС] , със скорост на движение 73 км/ч, при ограничение за населено място от 50 км/ч, и след приспаднат толеранс от 3 км/ч, представлява превишение от 23 км/ч над разрешената скорост.

За констатираното нарушение е издаден процесният Електронен фиш.

От правна страна, съдът е приел, че при издаване на електронен фиш са спазени изискванията за компетентност и процесуалните правила. Нарушението е извършено от обективна и субективна страна, поради което и правилно е ангажирана отговорността на Б. за нарушение на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП.

Обжалваното решение е валидно и допустимо, като същото е постановено при правилно прилагане на материалния закон и при пълно изясняване на всички обстоятелства по случая и разкриване на обективната истина.

Правилен е изводът на съда, че касаторът П. Б. е извършил нарушение чл.21 ЗДвП. В ал.1 на чл.21 ЗДвП е въведена забрана за водачите на пътни превозни средства да превишават установената стойност в км/ч. Когато стойността на скоростта, която не трябва да се превишава, е различна от тази, установена в ал.1 за населено място, извън населено място, автомагистрала и скоростен път, това се сигнализира с пътен знак (чл.21, ал.2 ЗДвП). За неизпълнение на забраната за превишаване на определената в закона или с пътен знак скорост в населено място, чл.182, ал.1, т.3 предвижда административно наказание „глоба“, която за превишение от 21 до 30 км/ч е в размер на 100 лв.

Съобразявайки легалната дефиниция за електронен фиш и неговото съдържание, разписани в разпоредбата на чл. 189, ал.4, изр.2 ЗДвП, настоящият касационен състав приема, че са правилни изводите на СРС относно съответствието му с процесуалните правила за негово издаване и настоящия съдебен състав ги

споделя. В посочената разпоредба е отразено, че електронният фиш съдържа данни за териториалната структура на Министерството на вътрешните работи, на чиято територия е установено нарушението, мястото, датата, точния час на извършване на нарушението, регистрационния номер на моторното превозно средство, собственика, на когото е регистрирано превозното средство, описание на нарушението, нарушените разпоредби, размера на глобата, срока, сметката, начините за доброволното ѝ заплащане. Образецът на електронния фиш се утвърждава от министъра на вътрешните работи. В конкретния случай, оспореният електронен фиш отговаря на посочените изисквания, като в него се съдържа посочената информация.

Правилно СРС е приел, че в хода на АНП не са допуснати съществени процесуални нарушения във формата на АУАН и НП. Макар да не се е произнесъл подробно по всички наведени доводи в тази насока, въззивният съд не е допуснал процесуално нарушение, обуславящо отмяна на решението на това основание. Това е така, тъй като противното не би довело до друг извод.

Въззивният съд е изпълнил процесуалното задължение по чл.13, ал.1 НПК вр. чл.84 ЗАНН, като е събрал съгласно чл.107, ал.2 НПК вр. чл.84 ЗАНН доказателствата от значение за пълното и всестранно разкриване на обективната истина по случая. Преценил е поотделно и в съвкупност, събраните и в административно-наказателното производство, и в хода на съдебното следствие доказателства, писмени и гласни, които са еднопосочни и достатъчни за установяване на обстоятелствата от предмета на доказване в определените с чл.102 НПК вр. чл.84 ЗАНН граници. Тъй като между тези доказателствени материални няма никакво противоречие, въззивният съд не е следвало по чл.305, ал.3, изр.2 вр. чл.317 НПК вр. чл.84 ЗАНН да се мотивира защо приема едни, а отхвърля други. Наличната доказателствена съвкупност, противно на оплакването на г-н Б., по безсъмнен начин установява извършеното от него административно нарушение по чл.172, ал.1 ИК. Липсват оправдаващи го доказателства по.107, ал.3 НПК вр. чл.84 ЗАНН, които да не са събрани по чл.107, ал.2 НПК вр. чл.84 ЗАНН или да не са били съобразени съгласно чл.107, ал.5 НПК вр. чл.84 ЗАНН. Въззивният съд е извършил дължимата се цялостна служебна проверка на законосъобразността на оспорения електронен фиш, като наред с това се е произнесъл и по основните доводи, наведени с жалбата на г-н Б. по НАХД № 15195/2020 г. на СРС, НО, 105 състав. Изводът си за осъществяване на приложения с ЕФ състав по чл.21 ал.1 ЗДвП е извел, след като е установил наличие на всички изискуеми се от закона елементи от обективната и субективната негова страна.

Неоснователни са доводите, изложени в жалбата пред СРС, респ. повторени в касационната жалба за допуснато процесуално нарушение при издаването на електронния фиш, а именно, че е не е спазена процедурата по връчване на електронния фиш.

Съгласно чл. 189, ал. 5 ЗДвП електронен фиш се връчва на лицето по чл. 188, ал. 1 или ал.2 ЗДвП с препоръчано писмо с обратна разписка или чрез длъжностните лица на определените от министъра на вътрешните работи служби за контрол, при осъществяване на функциите и правомощията им. Видно от придружителното писмо на началник ОПП-СДВР, с което е изпратена преписката по делото, в информационните системи на МВР – АИС – АНД има дата на връчване на електронен фиш – 29.10.2020 г., но в отдел „ПП“ няма получено доказателство /разписка/ за връчване на същия от друга структура или от фирмата куриер „Стар пост“ ОД. В конкретния случай, това не рефлектира върху правото на защита на г-н Б. и доколкото

същият е депозирал жалба срещу издадения електронен фиш, за която не се спори, че е допустима, то не е нарушена разпоредбата на чл. 189, ал. 5, във връзка с чл. 188, ал. 1 ЗДвП. Събрани са доказателства, че МПС е управлявано на конкретната дата – 22.10.2019 г. от г-н Б. и не се твърди различно, вкл. в процесната жалба. По горните съображения, доводите на касатора, че фишът е незаконосъобразен поради неспазена процедурата по връчването му, не се споделят и от настоящата инстанция.

Санкционната разпоредба на чл. 182, ал. 1, т. 3 от ЗДвП предвижда глоба във фиксиран размер от 100 лв. за водач, който превиши разрешената максимална скорост в населено място от 21 до 30 км/ч., поради което не следва да се обсъжда въпросът за редуциране на нейния размер.

При правилно установена фактическа обстановка съда е обосновал и законосъобразни правни изводи.

По тези доводи и аргументи, касационната инстанция приема, че обжалваното съдебно решение е правилно, не са налице основания за отмяна по чл. 348 от НПК и следва да бъде оставено в сила.

Предвид гореизложеното и на основание чл. 221, ал. 2, предложение първо от АПК, Административен съд София – град, VIII Касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение №20131638 от 28.05.2021 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 105-ти състав, по НАХД № 15195/2020 г.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.